

[Madsen-Mygdal.]

tre Partier sagde altsaa: vi staar ved. Man kan altsaa godt sammenligne med den Gang, men der er den Forskel, jeg her gør opmærksom paa, at det foregik alt sammen i Udvalget, og alle Partier kunde følge Forhandlingerne fra Dag til Dag. — Men, som sagt, jeg skal ikke bebrejde dem, at de foretrækker hemmelige Forhandlinger, d. v. s. hemmelige var Forhandlingerne for saa vidt ikke, Forholdet var blot det, at der kun var tre Partier til Stede, men naar man foretrækker en saadan Fremgangsmaade, har vi jo ikke noget at skulle indvende derimod.

Det ærede Medlem spurgte mig saa, om jeg vedkendte mig et Referat i „Modersmaalet“ af min Tale i Rødding. Ja, jeg har ikke set Referatet og heller ikke hørt det, før det ærede Medlem læste det op fra Talerstolen. Jeg kan imidlertid ikke vedkende mig, at jeg skulde have sagt, at man muligt kan gaa til Indkomstskat. Jeg har sagt det samme i Rødding — jeg har ikke noget Manuscript, saa jeg kan ikke angive Ordlyden —, som jeg har sagt her i Formiddag. Efter at jeg i Rødding ligesom her i Dag, men ikke saa udførligt ganske vist, havde talt mod den Form for Indkomstskat, at man midt i et Skatteaar, oven i Købet et Kriseaar, tager et Kvartals Ekstraskat paa det foregaaende Aars Indtægter, sagde jeg: Hvis man vil tage Indkomstskat overhovedet, maa det i hvert Fald være hos de Skatteydere, der trods Krisen har beholdt deres Indtægt, og ikke hos dem, der netop har mistet deres Indtægter paa Grund af Krisen. Jeg sagde: *hvis* man vil gaa den Vej! Men lægger det ærede Medlem stor Vægt paa min Anskuelse i saa Henseende, hvad naturligvis kun smigrer mig, vil jeg bede ham læse mine Udtalelser, som de findes ordret i Rigsdagstidende. Jeg skal tillade mig at oplæse et Afsnit af min Tale, da jeg forelagde Venstres Kriseforslag — det staar Sp. 56 —:

„Vi stiller os ikke afvisende overfor den Tanke, at det kan blive nødvendigt i en Overgangstid, indtil Tilpasning i den offentlige Økonomi er gennemført, i tilstrækkeligt Omfang at tilvejebringe nye Indtægtsmuligheder for Statskassen. Det ligger dog i Sagens Natur, at vi samtidig med, at vi foreslaar Nedsættelse af den direkte Skatteydelse, ikke ønsker at foreslaa nye direkte Skatter. Derimod vil en eventuel Indtægtsforøgelse utvivlsomt uden Vanskelighed kunne tilvejebringes i paakræ-

vet Omfang gennem Forøgelse af Beskatningen paa det Luksusforbrug, der midt i Krisesituationen synes at være ualmindelig livskraftigt, og som der i en økonomisk Nedgangsperiode som den nærværende ikke er nogen som helst Grund til at holde Haanden over.“

Det er det, jeg har sagt her, og det er det samme, jeg har sagt i Rødding; den Gengivelse, der findes i „Modersmaalet“, er altsaa ikke helt rigtig.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sluttede med at sige, at det politiske Forlig, der her var sluttet, var Udslag af en Politik med videre Udsyn baade for Land og for By, og det blev sagt paa en saadan Maade, at man maatte faa Indtryk af, at det var et videre Udsyn for alt i vort Land. Ja, mig forekommer det, at det Udsyn, der er i denne Politik, er et Udsyn til Statskassen, den Kasse, vi tager Penge ind i, og som vi igen deler Penge ud af til Befolkningen. Det er en god socialdemokratisk Betragtning, men det er første Gang, jeg har hørt den saa konsekvent fremsat af en Mand, der ikke blot tilhører, men er Formand for det konservative Folkeparti.

Jeg har saa et Par Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen, der fremsatte den Paastand, at der i Fler-tallets Forslag var langt mere til de kriserammede Landmænd end i Mindretallets Forslag, og det samme sagde senere det ærede Medlem Hr. Fibiger. Ja, jeg har allerede gjort Rede for, hvad der i dette Kvartal stilles til Raadighed. (*A. M. Hansen*: I dette Kvartal!) Naa ja, saa lad os tage det hele med: i to Finansaar stilles der 30 Mill. Kr. til Raadighed — der staar endog: indtil 30 Mill. Kr. Vi foreslaar en Nedsættelse af Amtsskatterne, der andrager 15—16 Mill. Kr., og desuden til Betaling af Renter og Afdrag i den forestaaende Termin Laan til mellem 20 og 25 Mill. Kr. Men det er jo ikke Beløbet, der er det afgørende. Det, der er det afgørende, som jeg sagde før — ja, jeg ved godt, de Herre kan ikke lide, at jeg tager det ene Kvartal —, er, om Hjemmene og Virksomhederne kan værnes i dette Kvartal, gennem denne December Termin. Hvad der kan ske om et halvt Aar, om de da kan opretholdes, eller de maaske slet ikke behøver nogen Hjælp, hvordan Forholdene ligger til den Tid — det er der ikke et Medlem her i Tinget, der ved noget som helst om. Og dette i Dag at lave Kriseforanstaltninger, hvorefter der skal uddeles 7½ Mill. Kr. den 1. Juni næste Sommer, er efter min Mening ganske meningsløst, det kan